

Hensyn til Kjøbenhavn. Det forekommer mig altsaa at ville være en stærk Mistjendelse af Landsthingets Stilling med Hensyn til denne Sag — og jeg skal bemærke, at Discussionen ikke gav Anledning til, at forudsætte nogen anden Mening i Thinget end den, der udførligt var udtalt af det af Thinget nedsatte Udvalg — det vilde være en Mistjendelse af den Føielighed, der i hiin Sag ansaaes for nødvendig og derved for forsvarelige, naar man vilde sige, at Principet er afgjort, uagtet man i Virkeligheden har forbeholdt sig at komme tilbage til det hele Principsspørgsmaal, naar der skulde være Tale om Consequenserne. Dette med Hensyn til Hovedspørgsmaalet. Hvad det andet angaaer, som et æret Medlem (Brasch) har gjort gjældende, da holdt han sig ganske i Almindelighed til Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Tillæbelse nogeninde bør gives. Jeg havde ventet, at den ærede Landsthingsmand eller den, der vilde optræde imod mig, vilde have oplyst, hvorvidt der i hvad jeg anførte var noget Urigtigt. Jeg erkjendte, at det var ligefrem uløst, om en enkelt Landsthingsmand af Hensyn til sin Mening om en Sags Realitet vilde forhindre dens Tilendbringelse i alle saadanne Tilfælde, hvor den havde været Gjenstand for en langvarig Forhandling, og hvor der kun var Spørgsmaal om den endelige Opgjørelse af Villierne med Hensyn til Punkter, hvorom alle Præmisses forelaae, med Hensyn til saadanne Enkeltheder, der kun behøvede, hvad jeg kaldte en Correcturlæsning, eller hvor der i Sagens egen Natur laae Grunde til at fordre en hurtig Afgjørelse, fordi hele Spørgsmaalet pludselig var reist og pludselig forbrede Tilendbringelse, eller hvorom der i Realiteten var Enighed mellem Alle eller saa godt som Alle. I disse tre Tilfælde vil jeg ansee det for urigtigt at nægte en extraordinair Behandling; men jeg har ogsaa paavist og venter paa, at man vil gjen-drive mig, at intet af disse Tilfælde foreligger her. Hvad Appellen til Edelmødig-hed angaaer, da finder jeg den meget malplaceret. Jeg anseer mig for aldeles uberegtiget til her at gøre eller undlade Noget af Galanteri; jeg sidder her for at opfylde en Pligt, og jeg anseer det for Pligt, at ikke noget Lovforslag ophyses til Lov, som ikke har været

Gjenstand for Undersøgelse, og hvis almindelige Principer, hvorpaa der bygges, ligesaa lidt som de Consequenser, hvortil det fører, have været Gjenstand for noget eneste Foredrag, endfælgelig for nogen udførlig Forhandling. Jeg anseer det altsaa for at være en simpel Pligt-opfyldelse, naar jeg negter mit Samtykke til Sagens extraordinaire Behandling.

Brasch: Til hvad den sidste ærede Taler bemærkede, at der fra min Side manglede Oplysning, om nogen af de Omstændigheder, som han ansaae for nødvendig til at begrunde en Sags extraordinaire Behandling, var tilstede ved nærværende Leilighed, kan jeg kun sige, at for mit Vedkommende skjønnes de at være tilstede. Den ærede Landsthingsmand vil naturligvis ikke erkjende, at dette Lovforslag har Noget for sig, der gjør det ønskeligt, at det træder i Kraft; men jeg kan ikke Andet end antage, at denne Lov vil være meget ønskelig. Den vil give Ministeriet Leilighed til, naar det senere vil forelægge en Lov om denne Sag, igjennem de Begjæringer, der indkomme fra Kjøbstæderne, at komme til Kundskab om, hvorledes Fordelingen af Beløbet paa Skatteobjekterne rettest maa være. Hvad angaaer, om Sagen er vel overveiet, maa det jo være enhver Landsthingsmands egen Sag at afsjænke den saamegen Overveielse og Drøftelse, som man finder ønskelig. For mit Vedkommende har jeg længe været fortrolig med denne Lovs Indhold og Følgerne deraf. Jeg kan aldeles ikke give den ærede Landsthingsmand Ret i, at der ikke under den kjøbenhavnske Skattelov skulde være anstillet saadanne Betragtninger og Undersøgelser, der maae komme til Anvendelse paa nærværende Sag. At der ikke blev givet noget Præcedens for Næringsfattens Ophævelse i Kjøbstæderne, kan gjerne være, men der var rig Leilighed til Undersøgelse i den Retning. Jeg kan altsaa ikke Andet end troe, at idetmindste to af de Betingelser, som den ærede Landsthingsmand fremhævede, ere tilstede. Naar den ærede Landsthingsmand, der sidder bagved mig (Hjerring), bemærkede, at der savnes Oplysning om, hvormange Kjøbstæder der ønskede Forandringen, og i hvilket Omfang den vil komme til Anvendelse, saa vil jeg spørge den